

Nova cita d'un Kakapo després de 22 anys

Viky Heredero*

Un mascle de Kakapo *Strigops hadroptilus*, lloro endèmic de Nova Zelanda, en greu perill d'extinció, va ésser alliberat conjuntament amb tres altres mascles l'any 1987 al santuari de l'illa Stewart de Nova Zelanda. Fins ara no hi havia cap cita d'aquest individu, i va ésser vist

recentment, amb cants de reclam, a una zona fins ara desconeguda per aquesta espècie. És l'única espècie de lloro del món que no vola, i actualment només hi ha 91 individus.

Per a més informació: Birdlife Preventing Extinctions Programme

Strigops hadroptilus,
Il·lustració del llibre
"Birds of New Zeland"
de Walter Lawry Buller,
publicat al 1873

STRIGOPS HABROPTILUS

(*) vickyheredero@telefonica.net

Colònia d'albatros tristan en greu perill

L'albatros Tristan, *Diomedea dabbenena*, espècie en greu perill d'extinció, ha patit el pitjor any de cria degut a una invasió de ratolins a l'illa de Gough, a l'oceà Atlàntic, únic lloc on cria aquesta espècie. De

La RSPB ha començat, amb finançació governamental, una campanya de eradicació dels ratolins. Per a més informació: Critically Endangered Birds

Albatros de Tristan. Font: <http://tupian.hudong.com>

1764 parelles incubant ous, només 246 joves varen sobreviure. Un altre factor a sumar a aquest decliu és l'elevat nombre de juvenils morts, una vegada deixen el seu lloc de cria, per les diferents arts de pesca dels grans vaixell d'aquella zona.

Una altra espècie endèmica amenaçada és l'hortolà Gough, *Rowettia goughensis*, que ha vist la seva població disminuïda a la meitat en dues dècades.

Ratolí junt al cadàver d'un albatros de Tristan.
Foto: Ross Vanless

Atles d'auells nidificants de Portugal

El 2 de desembre de 2008 a Lisboa es va presentar el nou atlas d'auells nidificants de Portugal, amb la participació de diferents organismes i ONGs com SPEA (Birdlife Portuguès), ICNB (Institut de conservació i biodiversitat de la natura), PNM (Parc Natural de Madeira, SRAA (conselleria del medi ambient d'Açores).

Des de 1999 fins a 2005 cinc-cents voluntaris varen cobrir quasi 1000 Km2, que per primera vegada varen incloure els archipèlags de Madeira, Selvagens i Açores.

S'analitzen 235 espècies, amb il·lustracions d'autors locals, mapes de distribucions i poblacions.

Es destaca la retornada de l'aguila Imperial Ibèrica *Aquila adalberti*, i del Voltor negre *Aegypius monachus*, com a espècies nidificants. També es destaca l'augment considerable de l'oronella coa-rogenca *Hirundo daurica* i falzia de Caffer, *Apus caffer*. Per contra es va con-

firmar l'extinció com a nidificant de l'aguila peixatera *Pandion haliaetus* i la pèrdua de parelles reproductores de la Miloca *Neophron percnopterus* o Milà reial *milvus milvus*.

Més informació Luis Costa:
luis.costa@spea.pt.

